

מסורת הש"ס

(א) לעיל 5, (ב) [ב"ק לד.
ערכין ז:], (ג) גיטין כ.
שבועות מז: (ד) ב"ב לד:
(ה) [קדושין עד. וש"נ],
(ו) [קדושין מז. גטין ג: כא:
וש"נ],

גליון הש"ס

גב' שודא דדיינא. עיין
לעיל זה ע"ז תוס' ד"ה
שאם אמר:

מוסף רש"י

ויתרמים שאמרו. שאמרו
הוא יפטר ממנו
ותומוסם ולא יפטר
הוא ואפילו כשנעשה
שומר דלו היה אלוהים
שומר קיים כלמה היה
טעון ואמר אשכנע לי לא
פירעונו ומשענין היה
למאמרין כשנעשו (מה)
והסמך קין טענין כשכל
והוא ולחם מילתא אפילו
הוא נולדו (יט"ז).
שארד הרואים ביום
ההואם לפניו ע
שהיה חלם על רחוק שכן
שער מנהל למשון ושער
מחנהו לא יפסידים וזכר
הוא נמצא שכן ומוחו
ויתור מה כלל ואפילו
מאמרין כשנעשו
מאמרין נעדר, קין קדמה
כשעת מלחמה ביום
ההואם גבי הוה כשנע
למאמרין דרמי בר חמא
ויוון לא פירע על רחוק
למשון שהם, מנא לא
למשון כסנה וד עשרה
הוא ולא תפסדו שן שן
והוא נמצא ששים שן
(רשב"ם ב"ב לה). רב
מאמר חקילקין. פסיקא
הוא ולחם למנהל
ההואם מחשבו דאין אחד
מוחוץ מן מחשבו (וה)
שומר ויחל מאמר שרד
לדעיי. לאוהי שיהא טעם
לדעייים איהו שן
לכסוהו וקריבו יתר
להסוהו גמר ואקני לו יתר
הן קרקע ושמה
וכה שן קרקע בשל
אכל כשעת אומר ויתלקן
הואם לא שן הניא
עדי החמימה כרתה.
הוא שן ספר כריתות
(קדושין טז).

תוספות רי"ד

בירושלים שעות היו כולן
 צלצלה בשעה א' ואין
 שם אלא קול תורקין
 בשבוע במא' קמפלע אמר
 שמואל כגון שמנצא
 שורה א' שאינו שרר ב"ח
 מאחור קצור ק' קא פמלנ
 ת"ק סבר מ"ש ל"ג ובינ
 סבר מ"שבי' מ' פ' כגון
 שמנצא א' מן ה' שדות
 שגבו נשים ראשונות שר
 שאינו שר שרע שגולה
 יוסוף שיבראו בעלים
 יטולתו ממנה וכשבה
 ה' לגבות כחבתה שר
 ה' באה ו' ותרעת
 למחר באה הגנול יטור
 מרדני ומצא קרח
 רגוני שתשבני של
 רגוני תחברת בחי הבעל
 ובחמ"כ ש' שקדם ובה
 קמפלני למה סבר מ"ש
 ה' הליכך למה תשבע א'
 יביא הגנול יטרופן מידה
 ה' החתול ל' ה' וטסל
 ממנה מ' בעבית מידה ה'
 ד' ב"ח מאחור. ר"ג סבר
 שפ"ע' ואין חזרות
 לל' ח' ח' ח' ח' ח'
 להשיבע. ר"ג אר"כ
 ר"כ ש' מ"ש ורמא
 שושתשן שר חספין ו'

מי שהיה נשוי פרק עשירי כתובות

הבית החדש של מנחם פרידמן

גצית כתובתך צחי הצענ: וצבעל
חוב מאוחר שקדם וגבה קמפלגי
ת"ק פכר מה שגבה לא גבה. הלכך
ללמה תשעז אם יבא הגזל ויערור
גמזו תחזור היא על הרביעית ותטול
ממנה מה שגבתה דהיא לא רביעית
לבעל חוב מאוחר: וכן גמ פכר מה
השלישית גבה. ואין השלישית חזרת
לפיכך יכולה להשביעה: דכולי
עלמא מה שגבה לא גבה. ושבועה
דבן גמ טעמא מאי דקסבר חיישין
תכסף הרביעית הוהא את
ההשדה שהיא גובה דכי חזיא דלא
רצה דהרדא שלישית
שעילהו כטילו מה שצדה ולא חיישא
רביעית לשבועי לארעה אלא
ואכלה ות"ק לא חייש לשמא
תכסף: דאזיי קשיא איכא צנייהו.
והיהתומים צאים להשביעה ולא
צנמלאת שדה שאיה שלו מייר: ויפוע
הבא ליפרע מהם לא יפרע
בגדולים אף בשבועה אף
אזי וטרי שופי: דא תרי שופי
חד מנייהו בדיד לארעה. דדבר
השותפות ויאל השותף חייב: לא מזי.
ששותף חבירו למימר לבעל הדין: אנס
בעל דברים ידי את. דין זה
שנתחייב חברי אי דרין עמך בחלקי:
ראשונה לשלישית לא קאני.
לפני ששבעה: ולא אמר.
אלא דלא הוה. האי
במתא כדה חבירו לדין:
צ"ט. שטורם. מכר שדה אחת לשני

בני אדם ביום אחד: שורא דדייני. לפי ראות עיני הדיינין יטיילו בצימא (שמות טו): **כרבי מאיר דתמר**. לענין גט עדי חמימה עיקר שאין כותבין שעות גלו דעמיהו דאין מקפידין על הקודם לתבירו ואפילו זה שחרית וזה במנחה אין זה גובה יותר מזה הלכך מאי שורא דדייני איכא למימר אין אדם יכול ליפות כמו שז משל זה: ושמואל

ללרצנן נמי תהא האחרונה נמי זריכה שצוה דדין כן הצא ליפרע עמ
לאציי קשישא כגון שפטרע מן השצוה וא"ת למאן דלית ליה דא
(נעלול פז:) והא דתנן (גיטין ד:) אין אלמנה נפרעת מנכסי יתומים א
נמי ליכא לאוקמה דאין מוקפין לנכסי יתומים קטנים אלא"כ רצית אויב
ללכתוה משום מוויז וקשה מ"מ תיקשי מההיא דהנפרעת מנכסי י
ר"י דמייירי בגרסא דלית לה מוויז כי היכי דלא תיקשי אמהא א
ואמר לי רבי דמ"מ איטערך אלמנה צוטיין שאל נטעה ולומר בגרסא
רצנן משום חיינא כדמפרש צערבין וא"ת אמהא לא אקשי מצריי
קאמר אצ"י קשישא שגובין מיתומים קטנים בשצוה וי"ל דהוא מוק
לקבל שצוה מעודא כוכבים ואפי' לרציו שמואל שאסר לקבל ממנו
דהוא מוקי פלוגתא דבן ננס ורצנן ככא"י קשישא וס"ל כרצנן: **שנ"ז**
דדרייני דלא דמי להא דתנן היו כולן יטולות ששעה אחת ואין שם
מאחזת שעה משומית ומתוך השטר כשהחלי שצוד דהיינו שחזר
צבקר או צערב אבל מתנה או מכר כל הקודם בזכות יום עצמ
ברתי. וכיון דעיקר הוא השטר ומתוך עדים החתומים בשטר אין
נכתב ונחתם ונמסר לאחד תחלה ואח"כ נכתב ונמסר לשני אע"פ
בגטין דתנן צ"ל כל הגט (דף ד:) כתב לגרש את ההדולה לא יגרש צ
שני יוסף בן שמעון הדריס צעיר אחת מוואיזין שט"ח על אחרי
מגשר ציה הא ראשון מצי מגרש ציה והא אחרת אין אחר יכול להוצ
משמע ציה לאי"ת ראשון לא מצי מגרש אע"פ שציר מתוך עד
ההא כמתנה או כצבקר צמקוס שכותבין את השטר דצמקוס שאין
כולי עלמא מודו דאמריין שודא דאין זריך התם שיהא ני
ור"ת מפרש הא מילתא צענין אחר חו"ל שני שטרות היוצאין ביום
שני צעני חוצין חולקין לר"ע דכתבן צמתיתין חולקות צוה ועבל כר
כידים אחד צעלמא דמי לימא רב דלמור כר"מ דלמור עדי חתימה כר
הדדי ומסתמא כיון שהחתימה עיקר המסירה היתה לדעת חתי

ק עשירי כתובות צד.

השנמצאת אחת מהן שרה שאינה של. פי' הקונו' שנודע כבר שהיא גזולה הלכך כשצאה רביעית לגבות משביעין

כשמשציעין הרביעית משמע שעדיין
 לא גבתה מדקתני גבי רביעית
 נפרעת לא תפרע והואיל וכן
 הקודמת לה למה אינה לוקחת אותה
 שדה דבציתור שלו ואין סברא לומר
 שנמנעת אחת מהן שדה שאינה לו
 ואינו ידוע ארזו קשה לי מאי
 קאמר בן ננס וכי מפני שהיא אחרונה
 נשכרת אטו מי קאמר ת"ק נשכרה
 נפסדה קאמר שאינה נשבעת לפי
 שאין גבייתה כלום שהקודמת לה
 נוטלת אותה שדה והיאכא שהאחרונה
 נפרעת כגון שלא נמנעת אחת מהן
 שאינה שלו התם מודה גמי בן ננס
 דנפרעת שלא נשבעת ע"כ כן נראה
 כפי' ר"ח דלפילו לא נמנעת פליגי
 דקאמר בן ננס שנשבעת הרביעית
 משום חשש שמא תמנא אחת מהן
 שדה שאינה שלו ולא יוכלו אחרי כן
 לחזור עליה דמה נשבעת גבתה וה"ק
 במאי פליגי כלומר במאי תלי עיקר
 טעמא שמחמת אותו טעם משבעת
 בן ננס נשבעת כגון שנמנעת כו'
 ותוסם הכי נעלם אפילו לא נמנעת
 והכא בחיישין שמא תכסיף קמיפלגי
 לפי שיראה שמא תמנא אחת מהן
 שדה שאינה שלו ויחזרו עליה ואינה
 חוששת להשביח השדה ומפסקתו
 ואומר ר"ת דמשציעין אותה כדי
 שתפרוש אם התפיסה זכרי וא"ת א"כ
 נשבע כל ז"ח דניחוש שדה יכסיף
 לפי שמא ים צעל חזק קמו שטרופך
 ממנו ונשבעתו כדי שיפרוש אם

ההתפיסו כררי לאו מלתא היא דלטו ים לנו לעשות תקנה לצעל חל
דליתיה קמן ושמה אינו בעולם אבל הכא אנו עושין תקנה בשביל הנשים
ההקדמות וא"ת ומה יועיל מה שיפרשו גם היתומים שיפול השדה
צדיקים יכסיפיה מחמת יראה זו שמה תמלא אחת מהן שדה שאינה
שלו ואומר רבי דלא יכסיפיה בשביל כך שחזיבה בעיניהם עוד אומר
ה' הם לא יכסיפיה אם אותה שדה יצמיחו יהא ריוח שלהן שיכולין
לסלקון בזויה דאין להן בשדה אלא כנכרים בעלמא אבל אחרונה
התכסף דהואיל ומה שגבתה לא גבתה אינה יכולה לסלקה בזויה וא"ת
יתומים ופ"ה צדיקוים גדולים איירי ודלא כבאיי קשיא ור' מפרש
קשיא היכי מפרש הנפרעת מנכסי יתומים לא תפרע אלא בשבועה
שבועה צדיקוים גדולים אינה נריבה שבועה וציתומים קטנים
בהן ואומר רבי דס"ל כמ"ד בערכין פרק שום היתומים (דף כג.) אף
צדיק למתני בשבועה אלא בשבועה דלא לעיל בהכותב (דף פו. ד"ה מקשים)
יריך צדיקוים גדולים איין צדקה ונפרעת מנכסי יתומים (דף פו.) בשבועה
היצימא דמוקקין בכל ענין דאילו באלמנה ה"א דליכא לאוקומא דאקילו
דבאיי קשיא למ"ד איין מוקקין אלא אם כן רביית אוכלת בהן דהא
בצ"ח עובד כוכבים דשייכא ביה שבועה כמו שרגיל ר"ת לפרש שמונת
עשר איכא לאוקומא בגר תושב שקבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים
דלמנתי דגיטין או דהכותב קאי דמיירי בכתובת אשה ע"כ ז"ל ודאי
דיות היוצאים ביום א' פ"י של מכר או של מתנה שמואל אמר שודא
ז' מנה ואלוקות צדיקים שבעדו דאין שפירא חזק חל
יוס שגבכת זו צדיק שדמכא איין מוכים מתוך השטר ממי המחיל
וכה. מ"ר: **ל"ב** רב דאמר בר' מאיר דאמר עדי חתימה
שקדם קנינו של זה לקנינו של זה הלכך קונין שניהם צבת אחת אפי'
זון עדי מסירה ניכר דלא חשיב להו עדי מסירה עיקר והכי מוכח
מת הקטנה ודייקי בגמ' הא גדולה מזי מגרש אמר רבה זאת אומרת
אזיי אלא מעתה יריש דקתני פסוק לגרש בו ה"י שני הוא דלא
שטר חוב עליהם אלא מאי אית לך לנימור בעדי מסירה? אלא
מסירה הואיל ומתוך עדי חתימה איין ניכר. מ"ר. ונראה לרבי דמיירי
איין שהקרקע נקנה בכסף ובחזקה ובחליפין והשטר אינו עומד אלא
מתוך עדי חתימה אינה קנה תחלה הואיל ואינו אלא לרזיה בעלמא
ד מכר שדה אחת לשני בני אדם האחד עיקר אבל שני שטרות של
כשולין יולאין ביום אחד ועממא דשניהם אחת ושעה אחת צירושלים
ואפשר דנחתם צבת אחת דהנך סהדי חמוס אהאי והנך סהדי אהאי
אע"פ שהיתה זו אחר זו והוי כנמסר צבת א' דהיכא דכתבי שעות
תליין

עין משפט
נר מצוה

בד א מיי פיי"ד מהל' מלוה ולוה הל' א סמג עשין מח ופד טוש"ע אה"ע סי' לו סעיף טז טוש"ע ח"מ סי' קח סעי' ג וז' :

בַּח ב' מִי' פִּי' מַהֲלִי
 שׁוֹפְכֵי הַלֵּל אֶת סִמְךָ
 עֲשֵׂי נֶשְׁמַת טוֹשֵׁעִי חִימִי
 עֲשֵׂי סִפְּךָ עֲשֵׂי קֶבֶד סִפְּךָ
 וְסִי קֶשׁ סִפְּךָ כִּהְיֶה:
בַּח ב' מִי' שֶׁ [צִינִי]
 טוֹשֵׁעִי מִיָּד סִימֹן פֶּן
 עֲשֵׂי לִי וְסִי קֶשׁ סִפְּךָ
 כִּד:
בַּח ב' מִי' שֶׁ טוֹשֵׁעִי שֶׁ
 סִי עֲשֵׂי עֲשֵׂי וְסִי
 קֶבֶד סִפְּךָ וְסִימֹן קֶשׁ
 סִפְּךָ שֶׁ:
בַּח ב' מִי' פִּי' מַהֲלִי
 וְכֵה הֵלֵל וְסִי
 מַהֲלִי מְלוֹה וְלוֹה הֵלֵל
 שֶׁמֶן עֲשֵׂי טוֹשֵׁעִי חִימִי
 סִי רַמַּת עֲשֵׂי וְסִי קֶד
 סִפְּךָ:
 סִפְּךָ ח:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]